

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/14/2017
Identifikačné číslo spisu: 6114011200
Dátum vydania rozhodnutia: 05.04.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:6114011200.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Patrika Príbelského PhD. v trestnej veci proti obvinenému M. C., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. na neverejnom zasadnutí konanom 5. apríla 2017 v Bratislave o dovolaní obvineného M. C. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 20. augusta 2015, sp. zn. 3To/120/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b) Tr. por. dovolanie obvineného M. C. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Banská Bystrica (ďalej tiež „okresný súd“) rozsudkom z 20. augusta 2015, sp. zn. 1T/84/2014, ktorému predchádzalo prijatie vyhlásenia obvineného M. C., že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, ktoré súd pre potreby ďalšieho konania a rozhodnutia považoval za priznanie spáchania skutku, uznal tohto vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák., ktorý spáchal tak, že v období od januára 2010 do 31. októbra 2014 si neplnil zákonnú vyživovaciu povinnosť voči maloletej dcére A. R., nar. XX. U. XXXX napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu v Nymburgu, sp. zn. 13Nc 167/2008 zo dňa 16. decembra 2008 bol zaviazaný prispievať na jej výživu sumou po 2 500,- Kč vždy do 15. dňa v mesiaci vopred do rúk matky dieťaťa Q. C., nar. XX. B. XXXX, trvale bytom L., ul. I. č. XX/X, t. č. bytom L., ul. A. XXX/XX, Česká republika, ktorej dlhoval na výživnom za uvedené obdobie 5 585,833 Eur, obvinený nejavil primeraný záujem nájsť si vhodné zamestnanie a tak získať finančné prostriedky na to, aby výživné mohol riadne a včas platiť.

Za to mu okresný súd uložil podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. § 46 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov, na ktorého výkon ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Na podklade odvolania obžalovaného smerujúceho iba proti výroku o treste Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej tiež „krajský súd“) uznesením z 13. januára 2016 rozhodol tak, že jeho odvolanie zamietol

podľa § 319 Tr. por.

Proti uzneseniu krajského súdu, ktoré bolo obvinenému M. C. doručené 22. februára 2016, podal obvinený prostredníctvom zvoleného obhajcu 9. decembra 2016 dovolanie z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. i) Tr. por.

Pokiaľ ide o dovolacie dôvody uvedené obvineným, tieto súhrnne odôvodnil tým, že zo znenia právnej vety nie je zrejmé, akým spôsobom mal naplniť kvalifikovanú skutkovú podstatu prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák., nakoľko konajúce súdy neuvádzajú, o aký konkrétny závažnejší spôsob konania sa malo v jeho prípade jednáť, preto považuje rozhodnutie za nezrozumiteľné a nepreskúmateľné a uvedenú vadu rozhodnutia nie je možné konvalidovať konkretizáciou závažnejšieho spôsobu konania v odôvodnení napadnutých rozhodnutí. Dovolanie doplnil podaním doručeným dňa 14. decembra 2016 dôvodiac tým, že konajúce súdy a orgány činné v trestnom konaní bezdôvodne odmietli vykonať dôkazy preukazujúce jeho nevinu, konkrétne dôkazy preukazujúce, že prispieval na domácnosť, v ktorej žije jeho maloletá dcéra A. R. a tiež dôkazy preukazujúce, že suma dlžného výživného nebola 5.585,833 Eur.

V podstate z týchto dôvodov obvinený navrhol, aby dovolací súd rozhodol, že právoplatným uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/120/2015 zo dňa 13. januára 2016 a konaním, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v neprospech obvineného M. C., napadnuté uznesenie zrušil a zrušil tiež rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/84/2014 z 20. augusta 2015 a súčasne prikázal trestnú vec na prerokovanie a rozhodnutie Okresnému súdu Banská Bystrica.

Prokurátor príslušnej okresnej prokuratúry v písomnom vyjadrení k dovolaniu obvineného uviedol, že sa stotožňuje s rozhodnutiami súdov, skutok je správne kvalifikovaný a dostatočne a presne odôvodnený. Ohľadne nevykonania dôkazov súdom, ktoré obvinený navrhoval vykonať poukázal na to, že obvinený nepoprel spáchanie skutku a súd v súlade s ustanovením § 257 ods. 6 Tr. por. prijal vyhlásenie M. C., že dokazovanie v rozsahu, v akom obvinený priznal spáchanie skutku nevykoná. K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. uviedol, že absencia citácie ustanovenia § 138 písm. b) Tr. zák. nezakladá nezrozumiteľnosť a nepreskúmateľnosť rozhodnutia. Navrhol preto, aby dovolací súd podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného M. C. zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) posúdil vec najprv v zmysle § 382 Tr. por. a zistil, že dovolanie bolo podané neoprávnenou osobou.

Podľa § 257 ods. 4 Tr. por. ak to vyžadujú okolnosti prípadu, záujem verejnosti alebo obžalovaného, môže súd obžalovanému povoliť, aby namiesto vyhlásenia, že je vinný, vyhlásil, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, ktoré súd pre potreby ďalšieho konania a rozhodnutia bude považovať za priznanie spáchania skutku. O tom musí byť obžalovaný poučený.

Podľa § 257 ods. 5 Tr. por. ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c).

Podľa § 369 ods. 1 Tr. por. dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 podá minister spravodlivosti len na podnet. Podnet môže podať osoba, ktorej tento zákon nepriznáva právo na podanie dovolania okrem osoby, ktorá nespĺňa podmienku dovolania uvedenú v § 372 ods. 1.

Podľa § 369 ods. 2 písm. b) Tr. por. proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa môže podať dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Podľa § 372 ods. 1 Tr. por. oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté. Obvinený a osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal prokurátor alebo poškodený a odvolací súd rozhodol v neprospech obvineného. Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal obvinený a odvolací súd rozhodol v jeho prospech.

V prvom rade treba k veci uviesť, že hoci podané dovolanie formálne smeruje proti rozhodnutiu krajského súdu ako súdu druhého stupňa, ktorý na podklade odvolania obvineného proti výroku o treste, toto odvolanie zamietol, dovolateľ v ňom vecne napáda iba výrok o vine, ktorý urobil prvostupňový súd na základe jeho vyhlásenia, že nepopiera spáchanie skutku a súd toto vyhlásenie pre potreby ďalšieho konania považoval za priznanie spáchania skutku a proti ktorému Trestný poriadok, v rozsahu v akom bolo toto vyhlásenie prijaté, nepriznáva obvinenému právo podať odvolanie.

Z vyššie citovaného ustanovenia § 257 ods. 5 Tr. por. pritom vyplýva, že proti rozsudku, ktorý bol vydaný na základe prijatého vyhlásenia obvineného o vine, možno v rozsahu, v akom bolo toto vyhlásenie prijaté, t. j. proti jeho výroku o vine, podať dovolanie, avšak iba z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. Toto ustanovenie, ale zároveň neurčuje okruh osôb, ktoré sú oprávnené tak urobiť. Pri riešení tejto otázky je preto nutné zohľadniť ďalšie ustanovenia Trestného poriadku upravujúce postup v konaní o dovolaní, najmä ustanovenia § 369 ods. 2 písm. b) Tr. por. a § 372 ods. 1 Tr. por., z ktorých vyplýva, že obvinený je oprávnený podať dovolanie iba proti rozhodnutiu súdu druhého stupňa. Teda iba vtedy, ak proti výroku, ktorý napáda dovolaním (v tomto prípade výrok o vine), podal riadny opravný prostriedok, o ktorom bolo rozhodnuté, resp. ak bol takýto výrok druhostupňovým súdom zmenený v jeho neprospech na podklade opravného prostriedku podaného prokurátorom alebo poškodeným.

Keďže obvinený nepodal (ani nemohol podať) proti dovolaním napádanému výroku o vine riadny opravný prostriedok a ani nedošlo k zmene tohto výroku na podklade jeho odvolania, nie je v posudzovanej veci osobou oprávnenou podať dovolanie a takouto osobou by mohol byť len minister spravodlivosti (pozri rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 12/2017).

Z týchto dôvodov najvyšší súd dovolanie obvineného M. C.u ako podané neoprávnenou osobou odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.